

samling at fremlægge forslag, der var præget af en realistisk vurdering af organisationens tarv på dette område, hvor nationale prestighedsyn kan vise sig uforenelige med kravet til effektivitet. Han anerkendte, at bestræbelserne på en så ligelig geografisk fordeling som muligt skulle fortsætte. Under de nuværende forhold foreslog han, for så vidt angår overordnet sekretariatspersonale, at minimumskvotaen for hvert land, som hidtil var på 1-3 poster, skulle forhøjes til varianten 1-5 poster. Derudover skulle 100 poster forbeholdes udviklingslande med stor folkemængde (men relativt lavt bidrag). Resten af posterne skulle fordeles i henhold til bidragsskalaen. Det geografiske fordelingsprincip var ikke obligatorisk for den del af personalet, der som ansat i „General Service“-virksomhed havde mere underordnede funktioner, men skulle såvidt muligt iagttages også inden for denne kategori. For så vidt angik FN-organisationer, der modtog frivillige bidrag — eksempelvis Specialfonden og UNICEF — ville dette forhold være et medbestemmende kriterium i personalepolitikken. Øststaterne anbefalede det af dem ønskede „trojka-princip“ og fremkom endvidere — ligesom på 16. samling — og støttet af visse afro-asiatiske lande med indvendinger imod vestlig overrepræsentation i sekretariatet, især hvad de øverste stillinger angik. Fra vestlig side afviste man trojka-princippet og henviste derhos til, at halvdelen af det personale, der var nyansat i det sidste årstid, ikke kom fra vestlige lande. Resultatet af disse drøftelser blev vedtagelsen af en resolution, som i det store og hele godkendte generalsekretærens planer. Forud for opnåelsen af dette resultat, som skyldtes underhåndshandlinger med de afro-asiatiske forslagsstillere til resolutionen, var forhandlingerne på grund af flere ændringsforslag ved at ende resultatløst, ligesom de gjorde på 16. samling. Det lykkedes imidlertid at nedstemme forskellige ændringsforslag hvorefter resolutionen vedtoges med 84 stemmer for, 10 imod (østblokken), medens 2 lande afstod. I plenarforsamlingen vedtoges forslaget med 76 for, 11 imod, medens 2 afstod. De nordiske lande var blandt dem, der stærkt støttede generalsekretærens oplæg i sagen.

Det vedtoges at andre personale spørgsmål (punkt 70 c) skulle behandles på 19. samling.

FNs internationale skole.

(Dagsordenens punkt 72).

5. udvalg og plenarforsamlingen vedtog enstemmigt at yde FNs internationale skole i New York et driftstilskud for skoleåret 1962-63 på \$ 50.000 og \$ 20.000 til planlægning af en ny skolebygning.

Gaza, Congo og fredsbevarende operationer.

(Dagsordenens punkter 32 (b), 63, 64).

16. plenarforsamling vedtog i 1961 tre forholdsregler i forbindelse med de ovennævnte spørgsmål. I fortsættelse af tidligere bevillinger besluttede den for det første at bemyndige generalsekretæren til i 1962 at bruge et gennemsnitligt månedligt beløb på ikke over \$ 1,6 mill. til udgifterne ved opretholdelsen af Gazastyrken og at påligne alle medlemsstaterne et beløb på \$ 9,75 mill. efter den normale bidragsskala for perioden 1. januar til 30. juni 1962 (med mulighed for visse nedsættelser) til dette formål; endvidere at fortsætte specialkontoen for Gazastyrken. På samme måde besluttede den at bemyndige generalsekretæren til i 1962 at bruge et gennemsnitligt månedligt beløb på ikke over \$ 10 mill. til de fortsatte operationer Congo og hertil at udskrive \$ 80 mill. for perioden 1. november 1961 til 30. juni 1962. Endvidere besluttede den, at ad hoc-kontoen for FNs udgifter til Congo-operationerne skulle fortsættes.

For det andet vedtog 16. samling i anledning af de store finansielle vanskeligheder for FN-organisationen, som er opstået i forbindelse med opretholdelsen af Gazastyrken og Congo-operationerne, at optage et obligationslån på \$ 200 mill. hos medlemsstaterne til dækning af det allerede eksisterende kasseunderskud og den videre finansiering af de nævnte fredsbevarende operationer.

For det tredje vedtog den at anmode Den internationale Domstol om en rådgivende udtalelse om, hvorvidt udgifterne til de fredsbevarende operationer kunne anses for at være „udgifter for organisationen i henhold til pagtens artikel 17, stk. 2.“ Baggrunden for denne anmodning var, at en under plenarforsamlingen nedsat